

INVESTICIJSKA OLAJŠAVA ZA VLAGANJA V OPREMO V VREDNOSTI DO 500 EUR

Pojasnilo DURS, št. 4200-22/2007-2, 28. 2. 2007

Zavezanec navaja dilemo, ali se prizna olajšava 20 % za naložbe v opremo, če jo knjižimo takoj med stroške (vrednost do 500 EUR). Po njegovem mnenju ni razloga, če kupi npr. računalnik, da ne bi uveljavil olajšave, ne glede na to, kako knjigovodsko obravnava zadevo. Prilaga tudi zanj sporni odgovor v zvezi z navedenim vprašanjem, ki ga je pripravil davčni urad, češ da je treba opredmeteno osnovno sredstvo, za katero je uveljavljena olajšava, izkazovati med opredmetenimi osnovnimi sredstvi. V zvezi z njegovimi pomisleki pojasnjujemo:

V skladu s prvim odstavkom 49. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb – ZDDPO-1 (Uradni list RS, št. 33/06 – UPB2) lahko zavezanec uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 10 % (po prehodni določbi ZDDPO-1B je znesek za leto 2006 20 %) vloženega zneska v opremo, razen v osebna motorna vozila ter pohištvo in pisarniško opremo brez računalniške opreme.

V 26. členu ZDDPO-1, ki ureja amortizacijo opredmetenih osnovnih sredstev in neopredmetenih dolgoročnih sredstev, je v petem odstavku določeno, da se pri opredmetenem osnovnem sredstvu, katerega doba uporabnosti je daljša od enega leta in katerega posamična nabavna vrednost ne presega tolarske vrednosti 500 EUR, kot odhodek pri prenosu v uporabo prizna odpis celotne nabavne vrednosti. V tem primeru torej ZDDPO-1 dovoljuje namesto amortizacije, ki je predpisana za opredmetena osnovna sredstva in neopredmetena dolgoročna sredstva, kot odhodek odpis njihove celotne nabavne vrednosti pri prenosu v uporabo. Odpis torej nadomešča amortizacijo navedenih opredmetenih osnovnih sredstev. Ker je amortizacija predpisana le za opredmetena osnovna sredstva in neopredmetena dolgoročna sredstva, menimo, da se morajo tudi opredmetena osnovna sredstva, ki jih zavezanec po določbah 26. člena ZDDPO-1 lahko v celoti odpiše pri prenosu v uporabo (to pomeni, da jih za davčne namene izkazuje po neodpisani vrednosti 0), tudi po tem prenosu evidentirati med opredmetenimi osnovnimi sredstvi (v razredu 0) in ne kjerkoli, morda celo kot material.

Tudi v skladu s SRS 1 (2006), točka 1.47, se zavezanec lahko odloči, da opredmeteno osnovno sredstvo, katerega posamična nabavna vrednost po dobaviteljevem obračunu ne presega 500 EUR, izkazuje skupinsko kot drobni inventar ali kot opredmeteno osnovno sredstvo. V tej točki je tudi določeno, da se stvari drobnega inventarja, katerih posamična nabavna vrednost po dobaviteljevem obračunu ne presega 500 EUR, lahko razporedijo med material. Če pa jih zavezanec razporedi med material, zmanjšanja davčne osnove v višini 20 % iz naslova vlaganja v ta sredstva ne more uveljavljati.

Iz navedenega izhaja, da lahko zavezanec tudi za opremo (razen tiste, ki je izvzeta iz olajšav), katere posamična nabavna vrednost ne presega 500 EUR, četudi jo je ob prenosu v uporabo odpisal v višini celotne nabavne vrednosti, uveljavlja olajšavo za vlaganja v višini 20 %, če jo po prenosu v uporabo izkazuje med opredmetenimi osnovnimi sredstvi, kakor izhaja tudi iz pojasnila, ki ga je pripravil davčni urad.

Smiselnost evidentiranja opreme, ki jo je zavezanec v celoti odpisal ob izdaji v uporabo in za katero je uveljavljal zmanjšanje davčne osnove, med opredmetenimi osnovnimi sredstvi izhaja tudi iz določbe četrtega odstavka 49. člena ZDDPO-1, ki predpisuje omejitve glede ravnanja s sredstvi, za katera se uveljavlja davčna olajšava. Določa, da če zavezanec proda oziroma odtuji ali prenese zunaj Slovenije opredmeteno osnovno sredstvo, za katero je izkoristil davčno olajšavo, prej kakor v treh letih po letu, za katero je izkoristil davčno olajšavo, mora za znesek izkoriščene davčne olajšave povečati davčno osnovo, in sicer v letu prodaje oziroma odtujitve ali prenosa sredstva.